

Daniels Bog - Nummer et hundrede og enoghalvfjerds

Geopolitisk skak: Vatikanet, kommunismen og stræben efter verdensherredømme

Jeff Pippenger
2024-04-01

Bogen *The Keys of This Blood: The Struggle for World Dominion Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbachev, and the Capitalist West* blev skrevet af Malachi Martin og udkom første gang i 1990. Martin undersøger pave Johannes Paul II's rolle som en forvandler skikkelse i global politik og diplomati i den sidste halvdel af det 20. århundrede. Han drøfter pavens rolle i kommunismens sammenbrud i Østeuropa. Bogen fremlægger et katolsk perspektiv på de dynamikker, der førte til opfyldelsen af Daniel 11, vers 40, ved endens tid i 1989.

Martin analyserer Sovjetunionens interne dynamik under Mikhail Gorbatjovs ledelse, med særligt fokus på Gorbatjovs politikker om »glasnost« (åbenhed) og »perestrojka« (omstrukturering). Han drøfter de udfordringer, Sovjetunionen stod overfor, og Gorbatjovs forsøg på at reformere det kommunistiske system. Han undersøger de geopolitiske spændinger og magtkampe mellem Sovjetunionen (syndens konge — dragen), den katolske kirke (nordens konge — dyret) og det, han kalder det kapitalistiske Vesten (nordens konges stedfortrædende hær — den falske profet). Han behandler de ideologiske konflikter, spionagen og de hemmelige operationer, som kendetegnede den kolde krigs æra, og undersøger de bestræbelser, som forskellige aktører udfoldede for at forme verdens fremtid.

Martin understreger katolicismens betydning som en kraft i global politik og diplomati. Han hævder, at den katolske kirke under pave Johannes Paul II's ledelse spillede en afgørende rolle i at forme historiens gang i denne periode og i at påvirke udfaldet af Den Kolde Krig. Han placerer Johannes Pauls indflydelse i sammenhæng med de marianske åbenbaringer i Fátima, Portugal, og identificerer Fátimas indflydelse på globale begivenheder samt den katolske kirkes rolle i at forme historiens gang. Martin antyder, at begivenhederne i Fátima rummer betydelige profetiske og geopolitiske implikationer, særligt i forbindelse med Den Kolde Krigs æra.

Martin udforsker Fatimas tre hemmeligheder, som angiveligt blev åbenbaret af Jomfru Maria for tre unge hyrdebørn i Fatima i 1917. Han antyder, at den tredje hemmelighed, som oprindeligt blev holdt hemmelig af Vatikanet og først blev offentliggjort i 2000, indeholdt apokalyptiske advarsler om den katolske kirkes og verdens fremtid. Martin hævder, at begivenhederne i Fatima, herunder åbenbaringerne og de budskaber, som blev formidlet af Jomfru Maria, havde væsentlige implikationer for global politik og for kampen mellem kommunisme og kapitalisme under den kolde krig.

Martin fremhæver pave Johannes Paul II's rolle som en nøglefigur i opfyldelsen af profetierne fra Fatima. Han antyder, at Johannes Paul II betragtede sig selv som den »biskop i hvidt«, der nævnes

i Fatimas tredje hemmelighed, og at han så sit pontifikat som en mission til at konfrontere ondskabens kræfter og fremme åndelig fornyelse inden for den katolske kirke og i samfundet som helhed.

Martin antyder, at budskaberne fra Fatima understregede betydningen af den åndelige kamp og nødvendigheden af, at den katolske kirke konfronterer ondskabens kræfter, både inden for og uden for Kirken. Han hævder, at begivenhederne i Fatima tilvejebragte en åndelig og moralsk ramme for at forstå og imødegå de udfordringer, som menneskeheden står over for i den moderne verden. Fatima-budskaberne repræsenterer det sataniske budskab, som betinger katolicismen til at acceptere Satan som Kristus, når han „udgiver sig for“ Kristus ved den snart kommende søndagslov.

"Satan vil gøre mirakler for at bedrage dem, som bor på jorden. Spiritualismen vil udføre sit værk ved at lade de døde blive efterlignet. De religiøse samfund, som nægter at høre Guds advarselsbudskaber, vil være under stærk vildfarelse og vil forene sig med den borgerlige magt for at forfølge de hellige. De protestantiske kirker vil forene sig med den pavelige magt i forfølgelsen af Guds budholdende folk. Dette er den magt, som udgør det store system af forfølgelse, der vil udøve åndeligt tyranni over menneskenes samvittigheder."

»Det havde to horn ligesom et lam, og det talte som en drage.« Skønt mennesker bekender sig til at være efterfølgere af Guds Lam, bliver de gennemtrængt af dragens ånd. De giver sig ud for at være sagtmodige og ydmyge, men de taler og lovgiver i Satans ånd og viser ved deres handlinger, at de er det modsatte af, hvad de bekender at være. Denne lammeligende magt forener sig med dragen i at føre krig mod dem, som holder Guds bud og har Jesu Kristi vidnesbyrd. Og Satan forener sig med protestanter og papister og handler i samvirke med dem som denne verdens gud, idet han dikterer mennesker, som om de var undersåtter i hans rige, der skal behandles, styres og beherskes, som det behager ham.

"Hvis mennesker ikke vil gå med til at træde Guds bud under fode, åbenbares dragens ånd. De fængsles, føres frem for råd og pålægges bøder. 'Og det forårsager, at alle, både små og store, rige og fattige, frie og trælle, får et mærke på deres højre hånd eller på deres pander' [Åbenbaringen 13:16]. 'Og det fik magt til at give livsånde til dyrets billede, så dyrets billede både kunne tale og forårsage, at alle, som ikke ville tilbede dyrets billede, skulle dræbes' [vers 15]. Således tiltager Satan sig Jehovas forrettigheder. Syndens menneske sidder i Guds sæde, udråber sig selv til at være Gud og handler over Gud." Manuscript Releases, bind 14, 162.

Antikrist er et symbol på både paven i Rom og Satan, for paven i Rom er Satans jordiske repræsentant. „Således tiltager Satan sig Jehovas forrettigheder. Syndens menneske sidder i Guds sæde, udråber sig selv til at være Gud og handler over Gud.“ Satan har til hensigt således at beherske verden, når han overtager kontrollen, at han vil foreskrive „for menneskene, som om de var undersåtter i hans rige, at de skal behandles og regeres og kontrolleres, som det behager ham.“ For at have en religiøs trone at herske fra skabte han den katolske kirke, og for at have en politisk trone at herske fra skabte han De Forenede Nationer.

„Dette kompromis mellem hedenskab og kristendom resulterede i udviklingen af 'syndens menneske', som i profetien er forudsagt som én, der står Gud imod og ophøjer sig over Gud.

Dette gigantiske system af falsk religion er et mesterværk af Satans magt—et monument over hans bestræbelser på at sætte sig på tronen for at herske over jorden efter sin vilje.“ The Great Controversy, 50.

Miraklet i Fatima og dets sataniske profeti er det, Satan har benyttet til at forberede en profetisk ramme, som gør det muligt for katolicismen hurtigt at overgive deres kirke til hans kontrol, når han fremtræder og udgiver sig for at være Kristus. Hans personation af Kristus begynder ved den snart kommende søndagslov, fremstillet i vers seksten, vers toogtyve, vers enogtredive og vers enogfyrre i Daniel kapitel elleve.

„Ved det dekret, som håndhæver pavemagtens institution i overtrædelse af Guds lov, vil vor nation fuldstændigt løsrive sig fra retfærdigheden. Når protestantismen rækker sin hånd over kløften for at gribe den romerske magts hånd, når den rækker hen over afgrunden for at slutte hånd med spiritualismen, når vort land under indflydelsen af denne trefoldige forening forkaster ethvert princip i sin forfatning som en protestantisk og republikansk regering og træffer foranstaltninger til udbredelsen af pavelige falskheder og vildfarelser, da kan vi vide, at tiden er kommet for Satans vidunderlige virksomhed, og at enden er nær.“ Testimonies, bind 5, 451.

Ved søndagsloven i De Forenede Stater er »tiden kommet for Satans vidunderlige virke«. I Åbenbaringen, kapitel tretten, vers elleve, »taler« De Forenede Stater som en drage, og dernæst i vers tretten, som ganske enkelt angiver, hvad der sker, når De Forenede Stater »taler« ved at vedtage søndagsloven, synes Satan at kalde ild ned fra himmelen.

„Guds tjenere, med deres ansigter oplyst og strålende af hellig indvielse, vil ile fra sted til sted for at forkynde budskabet fra himmelen. Ved tusinder af stemmer, over hele jorden, vil advarslen blive givet. Mirakler vil blive udført, de syge vil blive helbredt, og tegn og undere vil følge de troende. Satan virker også med løgnagtige undere og lader endog ild fare ned fra himmelen for menneskenes øjne. Åbenbaringen 13,13. Således vil jordens indbyggere blive ført til at tage deres standpunkt.“ The Great Controversy, 611, 612.

Budskaberne fra Fatima blev bekræftet ved et mirakel, som blev bevidnet af den ateistiske regerings aviser, der overværede begivenheden for at tilbagevise de påstande, der var blevet fremsat om, at den såkaldte Jomfru Maria besøgte de tre børn på månedens trettende dag fra maj og indtil miraklet den 13. oktober 1917. Enhver ateistisk nyhedsorganisation, som var i Fatima på tidspunktet for miraklet, bekræftede begivenheden. Det var et ægte mirakel (fra Satan).

Som Malachi Martin påpegede i sin bog, blev pave Johannes Paul ledet af sin hengivenhed for Fatimas Maria. Fatimas hemmelige profeti, som først blev åbenbaret i år 2000, var naturligvis en satanisk profeti, men i de sidste dage gentager Jesus de første dage. Den ældste bog i Bibelen, den første bog, som Moses skrev, er Jobs Bog, og den viser, at Job, som repræsenterer de hundrede og fireogfyrre tusinde, for alle profetier opfyldes mest fuldkomment i de sidste dage. Satan får i beretningen om Job lov til at bringe død og ødelæggelse over Job med det formål at prøve Job. De mirakler, som Satan får lov til at udføre i de sidste dage, er virkelige mirakler. De er sataniske mirakler, men Gud har tilladt Satan at udføre sin kronende handling af samme grund, som han

tillod Satan at prøve Job.

„Mange bestræber sig på at forklare åndelige manifestationer ved udelukkende at tilskrive dem bedrageri og håndsnilde fra mediets side. Men selv om det er sandt, at resultaterne af trickery ofte er blevet udgivet for at være ægte manifestationer, har der også forekommet tydelige udslag af overnaturlig kraft. Den mystiske banken, hvormed moderne spiritualisme begyndte, var ikke resultatet af menneskeligt bedrag eller snuhed, men var onde engles direkte værk, som derved indførte en af de mest succesrige, sjælsfordærvende vildfarelser. Mange vil blive besnæret gennem den tro, at spiritualisme blot er et menneskeligt bedrag; når de stilles ansigt til ansigt med manifestationer, som de ikke kan andet end at betragte som overnaturlige, vil de blive bedraget og blive ledt til at antage dem for at være Guds store kraft.”

„Disse personer overser Skrifternes vidnesbyrd om de undere, der udføres af Satan og hans redskaber. Det var ved satanisk hjælp, at Faraos troldmænd blev sat i stand til at efterligne Guds gerning. Paulus bevidner, at der før Kristi andet komme vil vise sig lignende åbenbarelser af satanisk magt. Herrens komme skal forudgås af ‘Satans kraftige gerning med al løgnens magt og tegn og undere samt med al uretfærdighedens forførelse.’ 2

Thessalonikerbrev 2:9,10. Og apostlen Johannes, idet han beskriver den mirakelgørende magt, som vil blive åbenbaret i de sidste dage, erklærer: ‘Og det gør store tegn, så at det endog får ild til at falde ned fra himlen på jorden for menneskenes øjne, og det forfører dem, som bor på jorden, ved de tegn, som det blev givet at gøre.’ Åbenbaringen 13:13, 14. Her forudsiges ikke blot bedrag. Mennesker bedrages ved de mirakler, som Satans redskaber har magt til at gøre, ikke ved sådanne, som de blot foregiver at gøre.” The Great Controversy, 553.

Budskaberne fra Fatima i Malachi Martins bog fremstilles som katolicismens profetiske struktur i de sidste dage i relation til en indre kamp inden for kirken, som kan fremstilles enten som den gode pave over for den onde pave eller som den konservative pave over for den liberale pave. Den konservative og, ifølge Martins læsning af miraklet, den gode pave baserer sin forståelse på Det Første Vatikankoncil, også kendt som Vaticanum I, som fandt sted fra den 8. december 1869 til den 20. juli 1870, indkaldt af pave Pius IX og primært fokuseret på at definere dogmet om pavens ufejlbarlighed og behandle forskellige teologiske og doktrinære spørgsmål, som den katolske kirke på det tidspunkt stod overfor. Det Andet Vatikankoncil, almindeligvis kendt som Vaticanum II, blev afholdt langt senere, fra den 11. oktober 1962 til den 8. december 1965. Det blev indkaldt af pave Johannes XXIII og videreført af pave Paul VI efter Johannes XXIII's død.

Katolicismens sidste dage, som Martin udtrykte det, identificerer kampen mellem den ufejlbarlighed og det primat for Romerkirken, som blev fastslået ved Første Vatikankoncil, og den liberalisme, som for nærværende kommer til udtryk hos Frans, den »woke« pave, og som er repræsenteret i dokumenterne fra Andet Vatikankoncil. Martin antyder, at midt i kampen mellem disse to tilgange til at kontrollere kirken bryder den tredje verdenskrig ud, og Jesus vender tilbage, stiger ned til jorden, lægger sin velsignelse på den gode pave og indtager den katolske kirkes trone.

I vers tretten til femten i Daniel elleve beskriver den historie, som umiddelbart går forud for søndagsloven i vers seksten, det tredje og sidste slag i stedfortræderkrigene. Det er det slag, der følger efter Putins sejr i vers elleve og tolv, men midt i disse tre vers angiver vers fjorten, hvornår

katolicismen træder ind i de sidste dages historie.

Ifølge Esajas er Roms skøge glemt under det symbolske halvfjerdsårige herredømme af det sjette rige i Bibelens profeti. Første gang pavedømmet blev indsat på jorden i 538, var vejmærket, der gik forud for hendes indsættelse, Justinians dekret i 533.

Historien omkring Justinians dekret viser, at Justinian søgte at konsolidere sin kontrol over sit rige ved at bringe den religiøse strid til ophør, som havde forårsaget uro i riget. Denne strid drejede sig om, hvorvidt kirken i Konstantinopel i øst eller kirken i Rom i vest var hovedet for den såkaldte kristne kirke. I vers tretten vil Amerikas Forenede Staters sidste præsident blive konfronteret med en strid, som tvinger ham til at parallelføre Justinians historie og erklære, at den katolske kirke er kirkernes hoved og kætternes revser, for derved at sikre den nødvendige politiske støtte til at konsolidere sin magt.

Vi bør ikke sætte nogen tillid til de sataniske forudsigelser fra Fatima, men vi er forpligtet til at se, hvad der er åbenbart i Guds Ord. I begyndelsen af det tyvende århundrede trådte begge horn på jordens dyr ind i deres tredje generation, som er kompromisets generation. Det republikanske horn overgav sit finansielle system til verdens bankfolk, som fører deres oprindelse tilbage til huset med det røde skjold, Rothschild-slægten, og dets hemmelighedsfulde forbindelse med Illuminati, frimureriet, hemmelige selskaber og jesuitterordenen. Søster White advarer direkte imod disse enheder. I samme tidsperiode overgav laodikeisk adventisme, som det protestantiske horn, sine uddannelses- og religiøse institutioner til verdens styre.

Netop i denne tidsperiode begynder den moderne sydkonge sin historie med den russiske revolution, og den moderne nordkonge begynder sin historie med miraklet i Fatima. Som Malachi Martin understreger i sin bog, identificerede Fatima-budskaberne, ud over den indre kamp mellem den gode og den onde pave, katolicismens kamp mod ateismen i almindelighed, men mere specifikt mod Ruslands ateisme. Den hemmelighed, som paven i 1917 skulle handle på, indeholdt det (sataniske) løfte, at hvis paven ville indkalde et konklave og indvie Rusland til Jomfru Maria, så ville der ikke komme en anden verdenskrig. Den fastslog også, at hvis paven nægtede, ville Rusland udbrede sin filosofi vidt og bredt, og der ville da komme endnu en verdenskrig.

Anden Verdenskrig omfattede katolicismens krig mod Ruslands kommunisme. Katolicismens stedfortrædende hær i den krig var Nazityskland. Pavestolen benytter sig altid af stedfortrædende hære. I 1933 underskrev den katolske kirke gennem kardinal Pacellis arbejde et konkordat med Adolph Hitler, som gjorde det muligt for Hitler at tage kontrol over Tyskland, og ifølge Hitlers eget vidnesbyrd var denne kontrakt (konkordatet) det, der gjorde det muligt for Hitler at løse jødespørgsmålet. Nazisterne var pavestolens stedfortrædende magt mod det ateistiske Rusland under Anden Verdenskrig, og i det andet slag i stedfortræderkrigene, som nu fuldbyrdes i Ukraine, udføres det af endnu en nazistisk stedfortrædende hær.

Vi vil fortsætte denne undersøgelse i den næste artikel.

„Ved de to store vildfarelser, sjælens udødelighed og søndagens hellighed, vil Satan bringe folket ind under sine bedrag. Mens den førstnævnte lægger grundlaget for spiritismen, skaber

den sidstnævnte et sympatibånd med Rom. Protestanterne i Amerikas Forenede Stater vil være de første til at række deres hænder over kløften for at gribe spiritismens hånd; de vil række hen over afgrunden for at slutte hænder med den romerske magt; og under indflydelse af denne trefoldige forening vil dette land følge i Roms fodspor ved at træde samvittighedens rettigheder under fode.“

„Efterhånden som spiritualismen i nærmere grad efterligner vor tids navnkristendom, får den større magt til at bedrage og besnære. Satan selv omvendes efter tingenes moderne orden. Han vil fremtræde i en lysets engels skikkelse. Ved spiritualismens mellemkomst vil der blive udført mirakler, de syge vil blive helbredt, og mange ubestridelige undere vil blive udført. Og da ånderne vil bekende tro på Bibelen og vise agtelse for kirkens institutioner, vil deres gerning blive antaget som en åbenbarelse af guddommelig magt.

”Skillelinjen mellem navnkristne og de ugudelige er nu knap nok til at skelne. Kirkemedlemmer elsker det, som verden elsker, og er rede til at slutte sig til dem, og Satan er fast besluttet på at forene dem til ét legeme og således styrke sin sag ved at feje alle ind i spiritualismens rækker. Papister, som roser sig af mirakler som et sikkert tegn på den sande kirke, vil let blive bedraget af denne undergående magt; og protestanter, som har kastet sandhedens skjold bort, vil ligeledes blive forført. Papister, protestanter og verdslige vil alle antage en form for guds frygt uden kraften, og de vil i denne forening se en stor bevægelse til verdens omvendelse og indledningen til det længe forventede tusindårsrige.

„Gennem spiritualismen fremtræder Satan som en velgører for menneskeslægten, idet han helbreder folkets sygdomme og giver sig ud for at frembære et nyt og mere ophøjet system af religiøs tro; men samtidig virker han som en ødelægger. Hans fristelser fører skarer til undergang. Utugtighed og drukkenskab afsætter fornuften fra tronen; sanselig hengivelse, strid og blodsudgydelse følger. Satan fryder sig ved krig, for den ophidser sjælens værste lidenskaber og river derpå sine ofre, gennemvædet af last og blod, med ind i evigheden. Det er hans hensigt at tilskynde nationerne til krig mod hinanden, for således kan han aflede folkets sind fra forberedelsens værk til at bestå på Guds dag.“

"Satan virker også gennem elementerne for at indhøste sin høst af uforberedte sjæle. Han har studeret hemmelighederne i naturens laboratorier, og han bruger al sin magt til at beherske elementerne, så langt Gud tillader det. Da det blev tilladt ham at ramme Job, hvor hurtigt blev da ikke hjerde og kvæg, tjenere, huse, børn revet bort, idet den ene ulykke fulgte den anden som i et øjeblik. Det er Gud, som skærmer sine skabninger og omgærder dem mod ødelæggerens magt. Men den kristne verden har vist foragt for Jehovas lov; og Herren vil gøre netop det, som Han har erklæret, at Han ville gøre—Han vil trække sine velsignelser tilbage fra jorden og fjerne sin beskyttende omsorg fra dem, der gør oprør mod Hans lov og underviser i og tvinger andre til at gøre det samme. Satan har herredømme over alle dem, som Gud ikke særlig vogter. Nogle vil han begunstige og lade få fremgang for at fremme sine egne planer, og over andre vil han bringe ulykke og få mennesker til at tro, at det er Gud, som hjemsøger dem." The Great Controversy, 588, 589.